

Elia de profeet

We gaan het hebben over Elia. Zijn naam betekent: Jahwé is mijn God. Een prachtige naam en hij was een groot profeet.

Toch was hij *slechts* een mens zoals wij, zoals Jacobus het noemt in zijn brief in hoofdstuk 5:17/18:

Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden.

en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort..

Hij was een mens van vlees en bloed zoals wij. Er staat hier dat hij – na 3 ½ jaar droogte – bad om regen. Elia bad om regen maar hoe vaak en volhardend Elia bad, noemt Jacobus niet.

Wanneer wij ergens om bidden, en we ontvangen niet direct, dan is het goed om aan het gebed

van Elia te denken die om regen bad.

Hij had de belofte, dat God regen zou geven op aarde (1 Kon. 18:1) maar toen hij om regen bad, kwam die regen niet gelijk uit de hemel vallen.

We lezen daarover in 1 Kon. 18:41

Vervolgens zei Elia tot Achab: Ga, eet en drink, want daar is het geruis van een stortregen.

Nu, dat was geloofstaal van Elia, gebaseerd op de belofte, dat God regen zou gaan geven.

42 Zo ging Achab eten en drinken, maar Elia klom naar de top van de Karmel, boog zich voorover ter aarde. Vervolgens legde hij zijn gezicht tussen zijn knieën.

Ondanks deze belofte dat de Heer regen zou gaan geven, vraagt Elia er wel om in gebed en wel heel eerbiedig.

43 Hij zei tegen zijn knecht: Klim toch naar boven en kijk uit in de richting van de zee. Toen klom hij naar boven, keek uit en zei: Er is niets. Toen zei hij: Ga terug, zevenmaal.

Zo kan het immers gaan, wanneer bidden. De hemel lijkt van koper te zijn. "Er is niets." We hebben gebeden, maar er gebeurd niets.

Dus na 2x bidden weer het antwoord van de knecht: *er is niets*. Maar Elia bleef zien op Gods belofte en stoorde zich niet aan het uiterlijke zichtbare. En dat ging dus tot zevenmaal toe.

Hieruit kunnen wij leren om te volharden in het gebed en gelovig te verwachten, dat de verhooring in aantocht is.

44 En het gebeurde bij de zevende maal dat hij zei: Zie, een kleine wolk, als de hand van een man, opkomend uit de zee.

Er kwam een kleine verandering: een wolkje steeg op uit de zee, zo groot als een hand.

En dan spreekt Elia de volgende treffende woorden van geloof.

44 En hij zei: Ga tegen Achab zeggen: Span in, daal af en laat de regen u niet ophouden.

45 Het gebeurde ondertussen dat de hemel zwart werd van wolken en wind, en er kwam een hevige regen. Achab reed weg en ging naar Jizreël.

En dan staat er in vers 46:

46 En de hand van de HEERE was op Elia, en hij omgordde zijn middel en snelde voor Achab uit tot waar men bij Jizreël komt.

Dat zal een prachtig tafereel geweest zijn om gade te slaan.

Hier zien we Elia als een soort marathon loper rennen. Achab reed op zijn wagen met één of meer paarden er voor en Elia snelde voor hem uit.

De hand des Heren was op hem en hij rende voort in de kracht van Jahwé!

Maar dan lezen we in het ver-
volg iets heel menselijks. Elia
was immers een mens zoals wij.
1 Kon. 19:1/2

*1 Achab vertelde Izebel alles
wat Elia had gedaan, en hoe hij
allen, te weten al de profeten,
met het zwaard had gedood.*

*2 Toen stuurde Izebel een bode
naar Elia om te zeggen: De go-
den mogen zó en nog erger met
mij doen, als ik morgen om deze
tijd uw leven niet zal maken als
het leven van één van hen.*

Hier komt de boze te voorschijn
door Izébel heen, die Elia tracht-
te te intimideren. Hij werd met
de dood bedreigd; binnen 24 uur
zou zijn hoofd er afgehakt wor-
den. Izébel meende wat ze zei.

We lezen verder:

*3 Toen hij dat zag, stond hij op
en vluchtte voor zijn leven. Hij
kwam in Berseba, dat aan Juda
toebehoort, en liet zijn knecht
daar achter.*

*4 Hijzelf liep echter een dagreis
de woestijn in, ging onder een
bremstruik zitten en bad om te*

*mogen sterven. Hij zei: Het is
genoeg. Neem nu mijn leven,
HEERE, want ik ben niet beter
dan mijn vaderen.*

Elia lijkt wat uitgeput, na een
dagreis ver de woestijn in ge-
reisd te hebben. Hij ging zitten
onder een bremstruik

Neem nu mijn leven. Nu, onder
deze barre omstandigheden, bad
Elia. *want ik ben niet beter dan
mijn vaderen.*

Hier zien we ook de zwakke
kant van de mens Elia.

Toen hij in het geloof stond, kon
hij alles aan. Hij stond als één
man tegenover de 450 profeten
van de Baäl en de 400 profeten
van Asjéra.

Toen hij bad om vuur, kwam er
vuur en het volk beleed dat er
maar één God was, namelijk:
Jahwé! Toen liet Elia die 850
valse profeten afslachten.

En daarna werd hij bevreesd
voor die ene vrouw, Izébel en
ging voor haar op de vlucht.

Maar juist toen, daar onder die bremstruik, versterkte Zijn God hem met hemelse spijs. En dat is juist, wat ons nu ook zo sterkt in de strijd van alle dag: de hemelse spijs – het woord van God – en de hemelse drank, het levende water.

1 Kon. 19

5 Hij ging onder een bremstruik liggen slapen, en zie, een engel raakte hem aan en zei tegen hem: Sta op, eet.

6 Hij keek op, en zie, aan zijn hoofdeinde lag een koek, op kolen gebakken, en een kruik water. Hij at en dronk en ging vervolgens weer liggen.

7 De engel van de HEERE kwam voor de tweede maal, raakte hem aan en zei: Sta op, eet, want de weg zou te zwaar voor u zijn.

8 Toen stond hij op, at en dronk, en liep door de kracht van dat voedsel veertig dagen en veertig nachten, tot aan de berg van God, de Horeb.

Wat een kracht ontving Elia van die hemelse spijs en drank en wat een kracht ontvangen wij van hemelse spijs en drank.

De afstand die Elia aflegde in die 40 dagen was ongeveer 480 kilometer door woestijn- en bergachtig gebied tot hij bij de berg Horeb kwam. Dat is de berg Sinäi waar Israël de wet Gods kreeg.

9 Hij ging daar een grot in en overnachtte er. En zie, het woord van de HEERE kwam tot hem, en Hij zei tegen hem: Wat doet u hier, Elia?

Uit deze woorden blijkt dat Elia niet krachtens goddelijke openbaring naar de Horeb was gegaan maar uit eigen keuze. Toch had God hem niet verlaten maar zelfs gesterkt om die reis te kunnen volbrengen.

10 Hij zei: Ik heb mij zeer voor de HEERE, de God van de legermachten, ingezet.

De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw alta-

ren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood.

Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen.

Elia kon niet verdragen dat de Israëlieten het verbond hadden verlaten en andere goden waren gaan dienen.

Het verbond met God is, Hem lief te hebben met geheel je hart, geheel je ziel, met geheel verstand en met al je kracht en je naaste als jezelf. En het verbond met God is ook, om geen andere goden te dienen.

11 Maar Hij zei: Ga naar buiten en ga op de berg staan, voor het aangezicht van de HEERE.

En zie, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind, die bergen spleet en rotsen in stukken brak, voor het aangezicht van de HEERE uit. Maar de HEERE was niet in de wind.

Na deze wind kwam er een aardbeving, maar de HEERE was ook niet in de aardbeving.

12 Op de aardbeving volgde een vuur, maar de HEERE was ook niet in het vuur. En na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte.

De aanwezigheid van God is als het suizen van een zachte koelte. We hebben een God die – evenals Zijn Zoon - zachtmoedig is en nederig van hart.

13 En het gebeurde, toen Elia dat hoorde, dat hij zijn gezicht met zijn mantel omwikkelde, naar buiten ging en in de ingang van de grot bleef staan. En zie, een stem kwam tot hem, die zei: Wat doet u hier, Elia?

De stem was niet in de storm, niet in de aardbeving, niet in het vuur, maar de stem van God was daar in de zachte koelte.

Willen wij de stem van God horen, dan hebben we de stilte nodig. Dan spreekt God soms vermanend tot ons maar ook versterkend en laat Hij ons zien, wat wij moeten doen.

Toen zei Elia opnieuw:

14 Hij zei: Ik heb mij zeer voor de HEERE, de God van de legermachten, ingezet. De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood.

Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen.

15 De HEERE zei tegen hem: Ga heen, keer terug op uw weg.

Elia moest terugkeren op de weg van het geloof. Hij dacht, dat hij alleen was overgebleven maar dat was niet zo want de Heere zegt tot hem in vers

18 Maar Ik zal er in Israël zeventuizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl, en allen van wie de mond hem niet gekust heeft.

Onze les uit deze geschiedenis:

(1) Als je ergens om bidt (zoals Elia bad om regen), geef dan niet op als de verhooring niet direct komt.

(2) Blijf dan zien op de belofte en niet op de koperen hemel. Na 7x bidden steeg het kleine wolkje op uit de zee en na de geloofstaal van Elia tegen Achab werd in een oogwenk de hemel zwart van wolken.

(3) Laat je niet intimideren, laat je niet ontmoedigen, blijf op de weg van het geloof. En gaat het mis; zoek dan de stilte op om Gods stem te horen en Hij wijst ons weer opnieuw de weg.

(4) Dan horen we Zijn stem zoals Jezus sprak tegen zijn discipelen die in nood waren: *Houd moed, Ik ben het, wees niet bevreesd.*